

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/14/2018
Identifikačné číslo spisu: 1014201799
Dátum vydania rozhodnutia: 05.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1014201799.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, IČO: 31 303 862, Tulčák 310, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľ. Štúra 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5592/2014-2.3 zo dňa 25.08.2014, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/226/2014-64 zo dňa 31.05.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1. Urbárni spolumajitelia - pozemkové spoločenstvo Veličná žiadosťou (ďalej a j l e n „žiadateľ“) doručenu bývalému Obvodnému úradu životného prostredia (ďalej aj len „obvodný úrad“) dňa 22.05.2013 požiadali o súhlas so stavbou „Lesná cesta Medzi Jarky“ v Národnom parku Malá Fatra v druhom stupni ochrany, v ktorom sa nachádza Chránené vtáčie územie Malá Fatra.

2. Obvodný úrad rozhodnutím č. 2013/2648/Kr zo dňa 30.09.2013 vydal súhlas na výstavbu „Lesnej cesty Medzi Jarky“ podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 543/2002 Z. z.“).

3. Žalovaný rozhodnutím č. 3773/2014-2.3 zo dňa 20.01.2014 zrušil rozhodnutie obvodného úradu č. 2013/2648/Kr zo dňa 30.09.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom potreby skúmania existencie predpokladov na vydanie súhlasu podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. v súvislosti so zmenou stavu mokrade.

4. Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie ako právny nástupca obvodného úradu (ďalej aj len „okresný úrad“) rozhodnutím č. OU-ZA-OSZP1/Z/2014/00652/Kr zo dňa 04.03.2014 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) vydal súhlas so stavbou „Lesná cesta Medzi Jarky“ podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. a určil podmienky podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z.: „1. Zemné práce vykonávať výlučne bagrovou technikou, pri realizácii zemných prác nepoužívať buldozér. 2. Pri výstavbe lesnej cesty používať prírodný materiál (kameň, drevo), násypové a výkopové svahy ozeleniť a spevniť vegetáciou miestnej proveniencie. 3. Pri budovaní vozovky a priepustov používať prírodný kameň z miestnych zdrojov, čelá priepustov opatrit' kamennou nahádzkou z lomového kameňa na vtoku aj výtoku, nepoužívať zvyšky po vysokopecnom procese (struska) a priepusty typu tubosider. 4. Kalové jamy prikryť zariadením zamedzujúcim pád živočíchov do nej. 5. Po ukončení stavebných prác je potrebné zlikvidovať skládky materiálu, vzniknuté odpady a prípadné prenosné objekty zariadenia staveniska. So vzniknutým stavebným odpadom nakladať podľa zákona o odpadoch. V prípade, že na ploche sa pri výstavbe (resp. po nej) zaeviduje výskyt invázných druhov rastlín, s takouto zeminou nakladať ako so stavebným odpadom a zneškodniť ju na skládke odpadu z dôvodu ochrany územia pred šírením invázných druhov. 6. Po kolaudácii stavby žiadateľ vykoná príslušné opatrenia na zabránenie prieniku cudzích vozidiel (napr. funkčnou rampou).“ Rozhodnutie platí do 31.12.2016. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

5. Žalovaný rozhodnutím č. 5592/2014-2.3 zo dňa 25.08.2014 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení konštatoval, že lesná cesta je určená na lesohospodárske účely, jej využívaním sa zníži erózna činnosť, pričom jej výstavbou dôjde k nepatrnému záberu lesných plôch vo výmere 2,11 ha, čo neovplyvní odtokové pomery v takej miere, ako to opisoval žalobca. Cesta sa nachádza na okraji ochranného pásma Národného parku Malá Fatra, na území s druhým stupňom ochrany, v hospodárskych lesoch s monokultúrnou prevahou smreka, kde je kvalita prírodných zdrojov aj biodiverzita nízka a regeneračná schopnosť lesného porastu slabá. Z Chráneného vtáčieho územia Malá Fatra zaberá lesná cesta len 0,0032 %, jej výstavba nebude mať významný vplyv na dotknuté územie európskej sústavy chránených území Natura 2000.

2.

6. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 2S/226/2014-64 zo dňa 31.05.2017 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

7. V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že okresnému úradu zákonodarca zveril ustanovením § 67 písm. a/ a § 64 ods. 1 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. rozhodovanie o výnimkách zo zakázaných činností v územiach s druhým stupňom ochrany. Uvedené ustanovenie neobsahuje bližšiu špecifikáciu dôvodov udelenia alebo neudelenia súhlasu, preto správny orgán v rámci svojej správnej úvahy a diskrečnej právomoci rozhodne o vydaní súhlasu alebo nesúhlasu so stavbou lesnej cesty na základe zisteného skutkového stavu a okolností prípadu. Správna úvaha však nepredstavuje ľubovôľu správneho orgánu pri rozhodovaní; správny orgán je viazaný cieľom a zmyslom zákona a špecifickými okolnosťami konkrétneho prípadu.

8. Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov vychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu, správna úvaha neprekračuje medze § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. a správne orgány oboch stupňov vec správne právne posúdili.

9. Lesy, v ktorých sa má vybudovať „Lesná cesta Medzi Jarky“, sú hospodárskymi lesmi a nachádzajú sa v druhom stupni územnej ochrany v ochrannom pásme Národného parku Malá Fatra. Primárne zákon zakazuje v druhom stupni ochrany vjazd a státie s motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, snežným skútrom alebo záprahovým vozidlom, najmä vozom, kočom alebo

saňami, na pozemky za hranicami zastavaného územia obce mimo diaľnice, cesty a miestnej komunikácie, parkoviska, čerpaciej stanice, garáže, továrenského, staničného alebo ležištného priestoru, vjazd a státie s bicyklom na pozemky za hranicami zastavaného územia obce mimo diaľnice, cesty, miestnej komunikácie, účelovej komunikácie a vyznačenej cyklotrasy (§ 13 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z.) bez akýchkoľvek výnimiek. Ďalšie činnosti, vrátane vybudovania lesnej cesty, podliehajú schvaľovaciemu procesu okresného úradu v sídle kraja, ktorý si môže pre svoje rozhodnutie vyžiadať odborné stanovisko príslušného orgánu.

10. Okresný úrad vychádzal v konaní z odborného stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správy Národného parku Malá Fatra (ďalej aj len „ŠOP SR“) č. NPMF/576/13/2 zo dňa 22.07.2013 a č. NPMF/122/14/2 zo dňa 13.02.2014. ŠOP SR odporučila vydať súhlas na výstavbu lesnej cesty, pretože sprístupňuje územie, v ktorom chýbajú prístupové komunikácie a v ktorom sa navrhuje väčší objem ťažobných a výchovných zásahov; lesná cesta je obojsmerná, jednopruhá s výhybnami, so šírkou 3 m a bude mať nespevnené krajnice s rozmermi 2 x 0,5 m. Výstavbou predmetnej lesnej cesty sa vlastníkovi umožní používať jemnejšie spôsoby hospodárenia a vyhnúť sa holorubnému spôsobu hospodárenia a nedôjde k zmene stavu mokrade podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. ŠOP SR nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že lesné cesty sú jedným z faktorov vzniku povodní - ak je lesná cesta realizovaná riadne so zodpovedajúcimi priepustmi a odrážkami a vlastník ich udržiava, vplyv lesnej cesty na odtok vody je zanedbateľný. Významný vplyv na vodný režim má realizácia holorubov. Realizáciou lesnej cesty, ktorý je z hľadiska vodnej bilancie najhorším variantom hospodárenia v lese. Uvedené odborné stanoviská ŠOP SR sú pre správne orgány záväzné a v tomto konaní sa nimi dôsledne riadili, čomu zodpovedajú aj podmienky uložené vo výroku prvostupňového rozhodnutia v bodoch 1 - 6.

11. Ďalej krajský súd uviedol, že sa nezaoberal bližšie námietkou nesúlady napadnutého rozhodnutia žalovaného s vyjadrením ŠOP SR, ktoré si žalovaný obstaral v konaní sp. zn. 5810/2014-3.4/ak a v ktorom sa má uvádzať, že nešťastné dotácie EÚ na výstavbu protipožiarnych lesných ciest generujú zahusťovanie lesnej cestnej siete na území samotného národného parku, nakoľko to žalobca nenamietal v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu.

12. Okresný úrad a žalovaný vychádzali aj z podkladového rozhodnutia žalovaného č. 5810/2014-3.4/ak zo dňa 14.08.2014, v zmysle ktorého sa navrhovaná výstavba „Lesnej cesty Medzi Jarky“ nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 24/2006 Z. z.“).

13. Krajský súd nepovažoval za relevantnú ani námietku žalobcu ohľadom porušenia jeho procesných práv účastníka správneho konania vyplývajúcich z § 32 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1, ods. 4 správneho poriadku. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca bol s obsahom stanoviska ŠOP SR náležite oboznámený, mal možnosť vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a svoje právo využil dňa 25.06.2013. Správne orgány postupovali v súčinnosti s ním.

3.

14. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť navrhujúc, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). Nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného namietal z viacerých dôvodov. Jedným z dôvodov bola skutočnosť, že žalovaný sa nevysporiadal so záverom vyplývajúcim z vyjadrenia ŠOP SR, ktoré si obstaral v konaní vedenom pod sp. zn. 5810/2014 - 3.4/ak, v ktorom je uvedené, že: „Nešťastné dotácie EÚ na výstavbu protipožiarnych lesných ciest (spolu s majetkovou rozdrobenosťou lesov) generujú zahusťovanie lesnej siete na území samotného národného parku.“

15. Sťažovateľ tiež namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho argumentom, že samotná odborná

organizácia ochrany prírody poukázala na zahusťovanie lesnej siete v národnom parku ako na negatívny fenomén, pričom lesná cesta, ktorej výstavba je predmetom tohto konania, je súčasťou tejto siete. Krajský súd dôvodil tým, že sťažovateľ v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu nenamietal jeho nesúlad s vyjadrením ŠOP SR. Podľa názoru krajského súdu je vznesenie takejto námietky v administratívnom konaní predpokladom na jej prieskum správnym súdom.

16. Zo žiadneho ustanovenia S.s.p. nevyplýva, že by správny súd mohol nepreskúmať žalobnú námietku z dôvodu, pre ktorý tak urobil krajský súd v napadnutom rozsudku. Sťažovateľ osobitne poukázal na § 119 S.s.p., z ktorého vyplýva, že správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.

17. Sťažovateľ však nenamietal existenciu skutočností, ktoré by boli v konaní pred orgánmi verejnej správy neznáme. Naopak, uvedená námietka smerovala k tomu, že žalovaný nevyhodnotil obsah uvedeného rozhodnutia a nevysporiadal sa s ňou napriek tomu, že sa vzťahuje na námietky sťažovateľa ohľadom výstavby veľkého počtu lesných ciest v Národnom parku Malá Fatra a k nevyhodnoteniu ich synergického efektu na predmet ochrany nielen v národnom parku, ale aj vo vzťahu k Chránenému vtáčiemu územiu Malá Fatra. Toto stanovisko bolo známe z jeho činnosti, keďže bolo vydané v konaní, v ktorom rozhodoval žalovaný na podnet sťažovateľa o tom, či sa predmetná lesná cesta bude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

18. Povinnosť žalovaného prihliadať na skutočnosti, ktoré sú mu známe z jeho úradnej činnosti, vyplýva z § 34 ods. 6 správneho poriadku. V nadväznosti na to sťažovateľ opätovne uviedol, že jeden z kľúčových nedostatkov spôsobujúcich nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného je skutočnosť, že jednotlivé lesné cesty sú posudzované z hľadiska ich vplyvu na predmet ochrany v chránenom území jednotlivito bez toho, aby bol posúdený ich kumulatívny vplyv na predmet ochrany v chránených územiach. Uvedené stanovisko odbornej organizácie ochrany prírody tento argument sťažovateľa podporuje a zároveň vyvoláva pochybnosti o dostatočnosti podkladov, ktoré si pred vydaním rozhodnutia orgány verejnej správy obstarali.

4.

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby kasačný súd potvrdil rozsudok (pozn. súdu: žalovaný uviedol nesprávne, že išlo o uznesenie) krajského súdu a kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

20. V prvom rade žalovaný uviedol, že vplyv navrhovaného projektu na územia sústavy Natura 2000 sa v rámci formulárov pre zisťovacie konanie podľa zákona č. 543/2002 Z. z. hodnotí z hľadiska vplyvov projektu pôsobiacich samostatne alebo v kombinácii s iným plánom alebo projektom. Vo vzťahu k vplyvu výstavby „Lesnej cesty Medzi Jarky“ na Chránené vtáčie územie Malá Fatra bol ŠOP SR vypracovaný formulár pre zisťovacie konanie a tiež záznam o nezistení významných účinkov, z ktorých vyplýva, že výstavba predmetnej lesnej cesty nebude mať významný vplyv na Chránené vtáčie územie Malá Fatra. Zo záznamu o nezistení významných účinkov tiež vyplýva, že ŠOP SR zohľadnila pri hodnotení vplyvov predloženého projektu aj „lesné cesty, ktoré sa už realizujú, alebo sú projektované v CHVÚ Malá Fatra, v bezprostrednej blízkosti lokality“. Pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že z formulára pre zisťovacie konanie a záznamu o nezistení významných účinkov vypracovaných ŠOP SR vyplýva, že výstavba „Lesnej cesty Medzi Jarky“ nebude mať významný vplyv na Chránené vtáčie územie Malá Fatra, uvedené konštatovanie sa týka aj zhodnotenia vplyvov lesných ciest, ktoré sa už realizujú alebo sú projektované v Chránenom vtáčom území Malá Fatra v bezprostrednej blízkosti lokality.

21. K tvrdeniu sťažovateľa, že sa žalovaný nevysporiadal s vyjadrením ŠOP SR, ktoré si obstaral v konaní vedenom pod sp. zn. 5810/2014-3.4/ak, tento uviedol, že ide o konanie vedené iným správnym orgánom, ktorý konal v zmysle § 20 ods. 6 zákona č. 24/2006 Z. z. a jeho predmetom bolo rozhodnutie, či sa výstavba „Lesnej cesty Medzi Jarky“ bude posudzovať podľa tohto zákona alebo nie. Výsledkom tohto osobitného konania bolo rozhodnutie č. 5810/2014-3.4/ak zo dňa 14.08.2014, podľa ktorého sa výstavba „Lesnej cesty Medzi Jarky“ nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Žalovaný nebol povinný vo veci žiadosti sťažovateľa hodnotiť tvrdenia ŠOP SR uvedené v liste zo dňa 24.03.2014, keďže príslušným orgánom, ktorý sa s nimi mal vysporiadať, bol správny orgán, ktorý viedol toto osobitné konanie.

22. Sťažovateľom citované vyjadrenie ŠOP SR, ktoré sa uvádza v odôvodnení rozhodnutia č. 5810/2014-3.4/ak zo dňa 14.08.2014, sa na konanie vo veci jeho žiadosti nevzťahovalo, nakoľko projekt navrhovanej výstavby lesnej cesty nebol umiestnený do národného parku, ale do jeho ochranného pásma. Uvedené vyjadrenie sťažovateľ vytrhol z kontextu, keďže odôvodnenie rozhodnutia č. 5810/2014-3.4/ak zo dňa 14.08.2014 pokračuje v znení: „Lesné cesty, ktoré sa nachádzajú v ochrannom pásme národného parku v hospodárskych lesoch prevažne v smrekových monokultúrach, majú podľa ŠOP SR málo pravdepodobný vplyv na dotknuté chránené územie.“ Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nebol povinný sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadať s vyjadrením ŠOP SR, keďže sa netýkal vecí, o ktorej rozhodoval žalovaný v konaní podľa zákona č. 24/2006 Z. z.

5.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu (sťažovateľa) nie je dôvodná.

24. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z., na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, je zakázaný vjazd a státie s motorovým vozidlom, motorovou trojkolkou, motorovou štvorkolkou, snežným skútrum alebo záprahovým vozidlom, najmä vozom, kočom alebo saňami, na pozemky za hranicami zastavaného územia obce mimo diaľnice, cesty a miestnej komunikácie, parkoviska, čerpaciej stanice, garáže, továrenského, staničného alebo leteckého priestoru, vjazd a státie s bicyklom na pozemky za hranicami zastavaného územia obce mimo diaľnice, cesty, miestnej komunikácie, účelovej komunikácie a vyznačenej cyklotrasy.

25. Podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z., na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest a zväznic.

26. Podľa § 64 ods. 1 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z., štátnu správu vo veciach ochrany prírody a krajiny podľa tohto zákona vykonáva okresný úrad v sídle kraja.

27. Podľa § 67 písm. e/ zákona č. 543/2002 Z. z., okresný úrad v sídle kraja vydáva súhlas podľa § 6 ods. 4, § 7b ods. 1, § 13 ods. 2 písm. c/, f/ a i/ a o/, § 14 ods. 2 písm. f/, § 15 ods. 2 písm. c/, § 24 ods. 5, 7, 10 a 12, § 49 ods. 3, § 56 ods. 2.

28. Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z., na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Vo vzťahu ku konaniu podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákon č. 543/2002 Z. z. v § 81 ods. 2 neustanovuje inak.

29. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

30. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa

zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

31. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

32. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

33. Sporným medzi účastníkmi konania bolo posúdenie otázky, či správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a či boli splnené podmienky na vydanie súhlasu žiadateľovi na výstavbu „Lesnej cesty Medzi Jarky“ v Národnom parku Malá Fatra v druhom stupni ochrany, v ktorom sa nachádza Chránené vtáčie územie Malá Fatra.

34. Kľúčovou námietkou sťažovateľa, pre ktorú považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného za nezákonné, bola skutočnosť, že žalovaný sa nevysporiadal so záverom vyplývajúcim z vyjadrenia ŠOP SR, ktoré si obstaral v konaní vedenom pod sp. zn. 5810/2014 - 3.4/ak.

35. Zákon č. 543/2002 Z. z. nezakazuje výstavbu lesnej cesty a jej umiestnenie v druhom stupni ochrany, ale jej výstavbu podmieňuje súhlasom orgánu ochrany prírody. Okresný úrad prvostupňovým rozhodnutím, ktoré bolo potvrdené napadnutým rozhodnutím žalovaného, tento súhlas žiadateľovi vydal v súlade s § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. a z dôvodu zamedzenia možnosti negatívnych vplyvov na územie a jeho prírodu určil žiadateľovi podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody ako aj časovú platnosť tohto rozhodnutia.

36. V súvislosti s námietkou týkajúcou sa vplyvu výstavby „Lesnej cesty Medzi Jarky“ na Chránené vtáčie územie Malá Fatra kasačný súd uvádza, že okresný úrad pri rozhodovaní o žiadosti vychádzal zo stanovísk vydaných ŠOP SR č. NPMF/230/13/2 zo dňa 25.04.2013, č. NPMF/448/13/2 zo dňa 10.06.2013 a č. NPMF/576/13/2 zo dňa 22.07.2013. Vzhľadom na to, že v stanovisku č. NPMF/576/13/2 zo dňa 22.07.2013 bolo okrem iného uvedené, že lesná cesta križuje viacero vodných tokov, žalovaný zaviazal v novom konaní okresný úrad preskúmať existenciu predpokladov pre vydanie súhlasu podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. a posúdiť, či výstavba lesnej cesty nespôsobí zmenu stavu mokrade. Okresný úrad doplnil dokazovanie vyžiadaním si ďalšieho stanoviska ŠOP SR, ktorá v stanovisku č. NPMF/122/14/2 zo dňa 13.02.2014 potvrdila, že výstavbou cesty nedôjde k zmene stavu mokrade. Zároveň konštatovala, že žiadnu mokrad' v priestore výstavby neviduje.

37. Kasačný súd mal za to, že správne orgány správne konštatovali, že lesná cesta je navrhovaná na okraji ochranného pásma Národného parku Malá Fatra, na území s druhým stupňom ochrany, v hospodárskych lesoch s prevahou smreka, kde je kvalita prírodných zdrojov dotknutého územia nízka, biodiverzita je s ohľadom na monokultúrny charakter lesných porastov nízka a regeneračná schopnosť lesného porastu je slabá.

38. Skutočnosť, že výstavba lesnej cesty nebude mať významný vplyv na dotknuté územie európskej sústavy chránených území Natura 2000, potvrdila ŠOP SR aj vo formulári pre zisťovacie konanie, ako aj v zázname o nezistení významných účinkov a následne aj rozhodnutie žalovaného č. 5810/2014-3.4/ak zo dňa 14.08.2014.

39. Naopak, žalovaný v súvislosti s vybudovaním lesnej cesty v dotknutom území dospel v napadnutom rozhodnutí k záveru, že jej výstavba je žiaduca práve z dôvodu, že vykonávaním lesohospodárskych

zásahov bez vybudovania lesnej cesty môže dôjsť k oveľa nepriaznivejšiemu narušeniu odtokových pomerov.

40. Kasačný súd nezistil v aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nedostatky právneho posúdenia veci ani porušenie práva sťažovateľa na spravodlivý proces. Z administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že sťažovateľ bol oboznámený s obsahom stanoviska ŠOP SR a mal možnosť vyjadriť sa k podkladom prvostupňového rozhodnutia, pričom toto právo využil dňa 25.06.2013.

41. Námietku sťažovateľa, že žalovaný sa nevysporiadal s vyjadrením ŠOP SR, obstaraným v konaní č. 5810/2014-3.4/ak, považoval kasačný súd za dôvodnú v tom smere, že sa s ňou mal krajský súd vysporiadať. Nemožno súhlasiť s právnym názorom krajského súdu uvedeným v bode 25. napadnutého rozsudku. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6Sžo/108/2015 zo dňa 12.07.2017 konštatoval, že v správnom súdnictve podľa S.s.p. sa neuplatňuje vo vzťahu k správne poriadku koncentračná zásada, majúca za následok nemožnosť uplatnenia žalobných námietok skôr neuvedených v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu. Koncentračná zásada, predstavujúca výrazné obmedzenie procesných práv účastníka konania, sa uplatní iba v prípade, ak to zákon výslovne pre daný prípad ustanovuje, za prísneho režimu poučenia účastníka či už správny orgán alebo súdom. Preto, pokiaľ žalobca v žalobe oponoval aj námietkami skôr neuplatnenými v rámci odvolacieho správneho konania tak, ako to bolo v prejednávanej veci, bolo povinnosťou krajského súdu sa s takouto námietkou náležite vysporiadať.

42. Rovnaký právny názor má oporu aj v rozhodovacej činnosti Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, ktorý v uznesení č. k. 7Afs/54/2007 <.-62 zo dňa 26.08.2008, publ. pod č. 1472/2008 Sb. NSS v právnej vete zdôraznil, že.: „Žalobca je oprávnený uviesť v žalobe všetky dôvody, pre ktoré považuje napadnuté správne rozhodnutie za nezákonné. Tomu nebráni skutočnosť, že niektoré z nich neuplatnil v odvolacom konaní, hoci tak mohol urobiť.“

43. Napriek nesprávne postupu krajského súdu nepovažoval kasačný súd za účelné a hospodárne zrušiť rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, nakoľko by to sťažovateľovi neprivedilo priaznivejší výsledok v konaní, a to predovšetkým s ohľadom na nedôvodnosť druhej časti tejto námietky týkajúcej sa toho, že žalovaný sa nevysporiadal s vyjadrením ŠOP SR č. 5810/2014-3.4/ak. Je potrebné prisvedčiť žalovanému, ktorý vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti správne uviedol, že jednak toto vyjadrenie sa nevzťahovalo na konanie vo veci žiadateľa o vydanie súhlasu s výstavbou „Lesnej cesty Medzi Jarky“, nakoľko projekt navrhovanej výstavby nebol umiestnený do národného parku, ale do jeho ochranného pásma, a jednak časť citovaná sťažovateľom v kasačnej sťažnosti je vytrhnutá z kontextu. Z citovaného vyjadrenia nevyplýva žiaden nesúlad tohto vyjadrenia s napadnutým rozhodnutím žalovaného.

44. Z vyššie uvedeného vyplýva, že už okresný úrad a následne žalovaný sa v dostatočnom rozsahu zaoberali ochranou prírody v danej oblasti, potrebou výstavby predmetnej lesnej cesty a ich sklbením. Ako už kasačný súd konštatoval v bode 35. tohto rozsudku, zákon č. 543/2002 Z. z. je zameraný na ochranu prírody a krajiny a sám tento zákon predpokladá na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, súhlas orgánu ochrany prírody na výstavbu lesných ciest, a teda stavba lesných ciest na území s druhým stupňom ochrany nie je úplne vylúčená, ale je podmienená súhlasom orgánu ochrany prírody. Týmto spôsobom dochádza k naplneniu podstaty pojmu „ochrana prírody“, ktorú správne orgány rešpektovali a vydanie súhlasu náležite odôvodnili.

45. Rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z predložených stanovísk a iných potrebných podkladov vyžadovaných zákonom č. 543/2002 Z. z. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v súlade so zákonom č. 543/2002 Z. z., vo veci si zadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, skutkové okolnosti správne vyhodnotili na základe správneho uváženia aplikujúc zákon č. 543/2002 Z. z. v súlade s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a v odôvodnení rozhodnutia uviedli dôvody, na základe ktorých v danej veci rozhodli.

46. Z uvedených dôvodov dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná, a preto ju s poukazom na § 461 S.s.p. zamietol.

47. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže žalobca (sťažovateľ) nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

48. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.